

Arrest

nr. 284 976 van 16 februari 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 26 september 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 augustus 2022 tot weigering van een visum lang verblijf met het oog op het volgen van hogere studies in België (visum type D).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 september 2022 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 juni 2021 dient verzoeker bij de Belgische ambassade in Teheran, Iran, een aanvraag in voor de afgifte van een visum kort verblijf (visum type C). Hij wenst zijn vriendin in België te bezoeken. Op 30 september 2021 weigert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de afgifte van het gevraagde visum.

1.2. Op 28 juni 2022 dient verzoeker bij de Belgische ambassade in Teheran, Iran, een aanvraag in voor de afgifte van een visum lang verblijf met het oog op het volgen van hogere studies in België (visum type

D). Op 23 augustus 2022 weigert de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de afgifte van het gevraagde visum. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“De betrokkene heeft niet voldoende elementen aangebracht om de administratieve overheid te overtuigen dat het verblijf in België niet het voorwerp zal zijn van misbruik. Immers, bij het nalezen van de ingevulde vragenlijst voorgelegd bij de visumaanvraag blijkt dat de gegeven antwoorden zeer vage algemeenheden en onnauwkeurigheden bevatten die aantonen dat de betrokkene zich niet afdoende en op een ernstige manier geïnformeerd heeft betreffende de voorziene studies, hetgeen men tenminste kan verwachten van iemand die dure studies in Europa wil aanvatten en besloten heeft zich te engageren in een ernstig studieproject. Betrokkene geeft antwoorden in een zeer summier en bijna onbegrijpelijk Engels, en hij heeft duidelijk weinig of geen inzicht in het voorziene studieprogramma en wat hij qua carrièrevooruitzichten kan hebben na behalen van het diploma. Blijkbaar is zijn grootste motivering het feit dat zijn vriendin in België woont. Het geheel van de antwoorden toont aan dat de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag worden gesteld. Het betreft duidelijk een omzeiling van de procedure op basis van gezinshereniging. Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 61/1/3 §2, 5° van de wet van 15.12.1980.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 61/1/3, § 2, 5° en 61/1/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij zet zijn middel uiteen als volgt:

“[...] De verwerende partij weigert de visumaanvraag, doch betwist niet dat er aan de objectieve voorwaarden tot het bekomen van een studentenvisum voldaan werd.

Zij meent echter dat er misbruik in het spel is en baseert zich op artikel 61/1/3, §2, 5° Vreemdelingenwet om de toekenning van het visum te weigeren.

Artikel 61/1/3, §2, 5° Vreemdelingenwet luidt als volgt:

[...]

Vraag is uiteraard wat het bewijs in kwestie inhoudt of wat de “ernstige en objectieve redenen” zijn.

Artikel 61/1/5 Vreemdelingenwet verduidelijkt:

[...]

[...] Belangrijk in deze context is dat deze wetgeving een omzetting vormt van de richtlijn 2016/801 van 11 mei 2016 betreffende de voorwaarden voor toegang en verblijf van derdelanders met het oog op onderzoek, studie, stages, vrijwilligerswerk, scholierenuitwisseling, educatieve projecten of au-pairactiviteiten.

Overweging 41 van deze richtlijn bepaalt:

“Indien er twijfel bestaat over de redenen van de aanvraag tot toelating, dienen de lidstaten passende controles te kunnen uitvoeren of bewijzen te kunnen verlangen om, voor elk afzonderlijk geval, te oordelen over het onderzoek, de studie, de stages, het vrijwilligerswerk, het scholierenuitwisselings-programma, het educatief project of de au-pairactiviteiten die de aanvrager beoogt, en om misbruik en verkeerd gebruik van de procedure van deze richtlijn tegen te gaan.”

De richtlijn heeft het dus duidelijk over het tegengaan van misbruik.

[...] De bestreden beslissing baseert zich op een antwoordformulier waaruit blijkt dat de verzoekende partij het Engels niet goed beheerst.

Dat klopt ook, zij spreekt Perzisch en zou in België eerst een voorbereidend taaljaar volgen.

Er was geen vertaler Perzisch-Engels aanwezig. Dit verklaart het “summier en bijna onbegrijpelijk Engels” waarvan de verwerende partij gewag maakt.

Op de ambassade werd gezegd dat dit formulier slechts “een formaliteit” was en bepaalde vragen waren niet of amper leesbaar. Zij kreeg een halfuur tijd om de vragenlijst van 11 pagina’s in te vullen...

Het betreft het formulier in het administratief dossier (stuk 2).

Het klopt tevens dat de verzoekende partij reeds 4 jaar een Belgische vriendin heeft. Het is ook haar vader die de verbintenis tot tenlasteneming ondertekend heeft en de verzoekende partij zou bij haar familie gehuisvest worden.

Het klopt dan ook dat zij een toekomst in België ziet. Een toekomst impliceert ook een degelijk diploma. Gezien verpleegkundige een knelpuntberoep is, valt niet te ontkennen dat dit het geval is. Ook valt niet in te zien waarom het hebben van een Belgische vriendin en het zien van een toekomst met haar misbruik zou impliceren wanneer men complementair hieraan een degelijk diploma wil behalen die die toekomst

hier mogelijk moet maken. De bestaande relatie sluit aldus de wil van de verzoekende partij om hier daadwerkelijk te studeren niet uit, integendeel.

Het lijkt erop dat de verwerende partij bij de analyse van het formulier een bepaalde tunnelvisie gehanteerd heeft, die haaks staat op het aantonen van misbruik. Misbruik (kwade trouw) wordt immers nooit vermoed, doch dient te worden bewezen.

In die context toont de eerste zin van de thans bestreden beslissing al aan dat de verwerende partij de bewijslast verkeerd interpreteert en de zaken omdraait: "De betrokkene heeft niet voldoende elementen aangebracht om de administratieve overheid te overtuigen dat het verblijf in België niet het voorwerp zal zijn van misbruik".

Niet elke aanvraag maakt misbruik uit tot bewijs van het tegendeel. Eerst en vooral moet er gerede twijfel zijn. Die wordt niet verduidelijkt en lijkt gebaseerd te zijn op de vragenlijst die eigenlijk de 'passende controle' na de twijfel moet vormen. De verwerende partij begint dus al met het paard achter de wagen te spannen.

Ten tweede is het de verwerende partij die voldoende elementen moet aanbrengen om aan te tonen dat het verblijf van de verzoekende partij het voorwerp zal zijn van misbruik en niet omgekeerd. In dit verband heeft de verzoekende partij uiteraard een medewerkingsplicht. De vragenlijst in kwestie voldoet hier omwille van hogervermelde redenen niet aan.

Indien de verwerende partij het ernstig meent met haar toepassing van artikel 61/1/3, §2, 5 Vreemdelingenwet, dan zou zij haar controletoeets in casu toch degelijker moeten uitwerken. Het gaat niet op dat zij zich baseert op een (onduidelijk) formulier in een taal waarvan niet geverifieerd werd of de aanvrager in kwestie deze wel voldoende machtig is en dat op een halfuur tijd moest worden ingevuld.

Evenmin kan gesteld worden dat er in casu rekening gehouden werd met de specifieke omstandigheden van haar geval en het evenredigheidsbeginsel geëerbiedigd werd, zoals artikel 61/1/5 Vreemdelingen-wet voorschrijft.

Er zijn hoegenaamd geen bewijzen of "ernstige of objectieve redenen" voorhanden die aantonen dat de verzoekende partij niet daadwerkelijk in België zou willen studeren.

Aldus kan in dat geval slechts besloten worden tot een manifeste schending van het beginsel van de materiële motiveringsverplichting. De beslissing steunt niet op deugdelijke motieven.

De beslissing steunt evenmin op zorgvuldige feitengaring (cf. onduidelijk Engels formulier en de eenzijdige interpretatie van de relatie van de verzoekende partij met een Belgische onderdaan). Aldus schendt zij tevens het zorgvuldigheidsbeginsel, evenals artikel 61/1/3, §2, 5° j° artikel 61/1/5 Vreemdelingenwet.

De Raad kan, in het kader van haar marginale toetsingsbevoegdheid, enkel vaststellen dat de beslissing onherroepelijk geciseerd is en getuigt van onzorgvuldige feitengaring en -selectie."

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid verder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Deze beginselen van behoorlijk bestuur worden onderzocht in het licht van de toepassing in de bestreden beslissing van artikel 61/1/3, § 2, 5° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De minister of zijn gemachtigde kan een aanvraag, ingediend overeenkomstig artikel 60, weigeren in de volgende gevallen:

[...]

5° er is bewijs of er zijn ernstige en objectieve redenen om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen dan de studies."

Deze bepaling dient samen te worden gelezen met artikel 61/1/5 van de Vreemdelingenwet, dat stelt:

"Elke beslissing tot weigering, beëindiging, intrekking of niet-vernieuwing van de machtiging tot verblijf houdt rekening met de specifieke omstandigheden van elk geval en eerbiedigt het evenredigheidsbeginsel."

2.5. Verzoeker wordt een visum lang verblijf (type D) met het oog op het volgen van hogere studies in België geweigerd op grond van artikel 61/1/3, § 2, 5° van de Vreemdelingenwet, omdat hij onvoldoende elementen heeft aangebracht om verweerder ervan te overtuigen dat zijn verblijf in België niet het voorwerp zal zijn van misbruik. Verweerder stelt vast dat uit het geheel van de antwoorden die verzoeker gaf in de bij zijn visumaanvraag gevoegde vragenlijst blijkt dat de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag moeten worden gesteld en er duidelijk sprake is van een omzeiling van de procedure op basis van gezinshereniging. Verweerder besluit hiertoe op basis van de volgende concrete vaststellingen, die verband houden met verzoekers zaak:

- verzoeker antwoordde in de vragenlijst met zeer vage algemeenheden en onnauwkeurigheden, die volgens verweerder aantonen dat hij zich niet op een afdoende en ernstige manier heeft geïnformeerd over de voorgenomen studies;
- de antwoorden zijn in een zeer summier en bijna onbegrijpelijk Engels gesteld;
- verzoeker heeft duidelijk weinig of geen inzicht in het voorziene studieprogramma en in wat hij qua carrièrevooruitzichten kan hebben na het behalen van het diploma;
- verzoekers grootste motivering om naar België te komen blijkt het gegeven dat zijn vriendin hier woont.

2.6. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder met zijn voormelde motivering de bewijslast verkeerd interpreteert of verkeerdelijk bij hem legt. Verweerder heeft op concrete wijze de redenen uiteengezet die hem ertoe hebben gebracht te oordelen dat de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag moeten worden gesteld en er volgens hem duidelijk sprake is van een omzeiling van de procedure op basis van gezinshereniging. Hij steunde zich hiervoor op de vragenlijst zoals deze in het kader van de visumaanvraag door verzoeker zelf werd ingevuld en het geheel van de hierin gegeven antwoorden.

Verweerder vermag op basis van de bij hem voorliggende stukken nagaan of het beoogde verblijf in België geen andere doeleinden dient dan studies. De Raad ziet niet in waarom verweerder de door verzoeker gegeven antwoorden in de bij de visumaanvraag gevoegde vragenlijst in verband met de voorgenomen studies niet vermag aan te wenden als reden waarom hij het voorgehouden studiedoel in twijfel trekt én om concreet te staven dat er sprake is van *“ernstige en objectieve redenen om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden zou dienen dan de studies”*. Verzoeker toont niet aan dat de voormelde door verweerder gedane vaststellingen in hun samenhang genomen geen *“ernstige”* en *“objectieve”* redenen kunnen uitmaken op basis waarvan wordt geoordeeld dat het beoogde verblijf andere doeleinden dient dan het volgen van studies. Evenmin kan hij overtuigen dat verweerder een tunnelvisie zou hanteren die haaks staat op het aantonen van misbruik.

2.7. Verzoeker zet verder uiteen waarom volgens hem de vragenlijst niet kan worden aangewend als bewijs van misbruik of van *“ernstige of objectieve redenen”* waarom het verblijf andere doeleinden zou dienen dan de studies. In dit verband stelt hij dat hij enkel Perzisch spreekt en het Engels niet goed beheerst. Hij zou in België dan ook eerst een voorbereidend taaljaar volgen. Hij wijst erop dat er op de Belgische ambassade in Teheran geen vertaler Perzisch-Engels aanwezig was en dat hij slechts een halfuur kreeg om een vragenlijst van 11 pagina's in te vullen. Hij betoogt ook dat hem werd gezegd dat deze vragenlijst slechts *“een formaliteit”* betrof.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich met zijn betoog voornamelijk beroept op loutere beweringen die geenszins concreet worden gestaafd. Het administratief dossier bevat geen enkele aanwijzing waaruit blijkt dat verzoeker maar een halfuur werd gegeven om de vragenlijst in te vullen. Tevens toont verzoeker op geen enkele wijze aan dat hij specifiek om een vertaler Perzisch-Engels heeft gevraagd. Onderaan de vragenlijst wordt aangegeven dat het formulier kan worden ingevuld ofwel door de aanvrager zelf die dan moet bevestigen dat zijn verklaringen waarachtig en oprecht zijn ofwel door een derde partij waarna de aanvrager moet bevestigen dat hij de verklaringen heeft gelezen en goedge-keurd. Verzoeker heeft er niet voor gekozen een derde te vragen om hem te helpen bij het invullen van de vragenlijst, maar heeft zelf de vragenlijst ingevuld en het waarachtig en oprecht karakter van zijn verklaringen bevestigd. Er blijkt ook niet dat verzoeker niet de mogelijkheid had om meer tijd te vragen om de vragenlijst in te vullen, eventueel met de hulp van een derde, of dat hem zulks zou zijn geweigerd. In zoverre verzoeker stelt dat hem zou zijn meegedeeld dat de vragenlijst louter *“een formaliteit”* was en dat meerdere vragen niet of amper leesbaar waren, dient erop te worden gewezen dat ook deze elementen niet worden gestaafd met een begin van bewijs. Hoewel de Raad inderdaad vaststelt dat de door verzoeker ingevulde vragenlijst die zich in het administratief dossier bevindt niet altijd even leesbaar is, wijst alles erop dat dit het gevolg is van het inscannen van dit document. Niets wijst erop dat de vragenlijst die bij verzoeker voorlag niet

altijd leesbaar zou zijn geweest. Immers blijkt dat verzoeker meerdere vragen die niet of moeilijk leesbaar zijn op het ingevulde document, wel degelijk heeft ingevuld, terwijl hij andere vragen, die wel goed leesbaar zijn op het document dat zich in het administratief dossier bevindt, volledig onbeantwoord heeft gelaten. Daarnaast wijst de Raad er nog op dat van verzoeker mag worden verwacht dat hij zelf het belang inziet van een uitgebreide vragenlijst die hem wordt voorgelegd met betrekking tot zijn beoogde hogere studie en de motivering hiervoor. Verzoeker toont niet met een begin van bewijs aan dat hij niet de tijd of mogelijkheid kreeg om deze vragenlijst, eventueel met de hulp van een derde, zo nauwgezet mogelijk in te vullen. De door verzoeker geuite beweringen kunnen niet overtuigen.

Zelfs al kan verder uit de vragenlijst worden afgeleid dat verzoeker het Engels niet heel goed beheerst, blijkt uit de verdere bespreking van het middel onder punt 2.8. dat dit geen afbreuk kan doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

2.8. Verzoeker betwist nog dat er *“ernstige en objectieve redenen”* voorhanden zijn die aantonen dat hij niet daadwerkelijk in België wenst te studeren. Hij wijst erop dat het gegeven dat hij reeds vier jaar een relatie heeft met een Belgische vrouw niet uitsluit dat hij daadwerkelijk naar België wenst te komen om te studeren. Hij stelt dat de specifieke omstandigheden van zijn geval niet in rekening zijn gebracht en het evenredigheidsbeginsel niet werd gerespecteerd.

Verweerder heeft in casu de wens van verzoeker om in België te studeren grondig onderzocht aan de hand van de ingevulde vragenlijst. Op basis van het geheel van de antwoorden die verzoeker gaf, zag hij ernstige en objectieve redenen om vast te stellen dat verzoeker niet zozeer hogere studies beoogt, maar wel beoogt zijn vriendin in België te vervoegen. Hij heeft dit concreet beargumenteerd, door vast te stellen dat uit verzoekers antwoorden blijkt dat hij zich niet op een afdoende en ernstige manier heeft geïnformeerd inzake de voorgenomen studies, dat hij duidelijk weinig of geen inzicht heeft in het voorziene studieprogramma en in wat hij qua carrièrevooruitzichten kan hebben na het behalen van het diploma en dat zijn grootste motivering om naar België te komen erin blijkt te bestaan dat zijn vriendin hier woont.

Deze gedane vaststellingen vinden een voldoende feitelijke grondslag in het administratief dossier. Zo kon verzoeker in de hem voorgelegde vragenlijst, op de vraag waarom hij de betreffende studierichting heeft gekozen, niet concreet antwoorden. Hij kon evenmin aangeven dat hij enige relevante eerdere opleiding volgde of professionele ervaring heeft die aansluit bij de gekozen opleiding in België. Hij kruiste uitdrukkelijk aan dat er geen verband is tussen de studie die hij wenst te volgen in België en zijn eerdere professionele ervaring. Nog kruiste hij uitdrukkelijk de optie aan dat hij geen enkel onderzoek deed inzake de gekozen studie en gaf hij aan dat zijn familie de studie heeft gekozen. Inzake zijn motivatie voor de gekozen studie en het studieprogramma kwam verzoeker niet verder dan te stellen dat het onderwijs in België hoog is, dat hij zijn toekomst in België ziet, dat hij een vriendin in België heeft en dat haar moeder verpleegster is. Hij stelde dat als hij het eerste jaar niet zou slagen hij graag wil gaan werken in België. Nog heeft verzoeker er in de vragenlijst voor geopteerd om de meeste invulvragen aangaande het voorbereidende studiejaar niet in te vullen, maar heeft hij wel de volgende opties aangekruist die *“het best bij zijn situatie passen”* (eigen vertaling):

“- I have not done any research myself on the opportunities to follow higher education in Belgium and have assessed that it is necessary for me to take a year to prepare in order to reach the required level.

[...]

- I don't know; I haven't personally taken any steps”

(eigen vertaling: *“- Ik heb zelf geen onderzoek gedaan naar de mogelijkheden om hoger onderwijs te volgen in België en heb vastgesteld dat ik een jaar voorbereiding nodig heb om het vereiste niveau te bereiken.*

[...]

- Ik weet het niet; Ik heb persoonlijk geen stappen ondernomen”)

Op de vraag welke richting zijn studiekeuze zal uitgaan na het voorbereidende jaar, antwoordt verzoeker bovendien – opnieuw – dat hij wenst te werken in België.

Verzoeker kan, gelet op de door hem ingevulde vragenlijst, niet weerleggen dat de gegeven antwoorden zeer vage algemeenheden en onnauwkeurigheden bevatten. Evenmin is het op basis van de gegeven antwoorden kennelijk onredelijk om vast te stellen dat verzoeker zich niet afdoende en op een ernstige manier heeft geïnformeerd betreffende de voorziene studie, terwijl dit wel mag worden verwacht van iemand die dure studies in Europa wenst aan te vatten en heeft besloten om zich te engageren in een

ernstig studieproject. Zelfs al blijkt uit de vragenlijst dat verzoeker het Engels niet heel goed beheerst, heeft hij wel aangekruist dat hij zelf geen onderzoek deed naar de mogelijkheden om hoger onderwijs te volgen in België en dat zijn familie de studie heeft gekozen en heeft hij zelf de voormelde antwoorden gegeven. Verzoeker geeft op zich niet aan dat hij deze vragen niet correct zou hebben begrepen. Ook merkt de Raad op dat, zelfs al zou verzoeker in de overtuiging zijn geweest dat het formulier slechts een formaliteit was of hij slechts een beperkte tijd kreeg om het in te vullen, dit nog geen afbreuk doet aan de voormelde aangevinkte opties en gegeven antwoorden. Verzoeker betwist als dusdanig ook niet dat uit de vragenlijst blijkt dat hij weinig of geen inzicht heeft in het voorziene studieprogramma en op de carrièremogelijkheden na het behalen van een diploma. Wel wijst hij bij herhaling op de aanwezigheid van zijn vriendin in België en op het gegeven dat hij hier wil werken.

Rekening houdend met de voorgaande vaststellingen acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat verweerder besluit dat verzoeker geen overtuigende motivatie of werkelijke intentie heeft voor het volgen van hogere studies in België, maar dat de grootste motivatie blijkbaar de aanwezigheid van zijn vriendin in België is. Hoewel het gegeven dat zijn vriendin in België woont inderdaad nog niet uitsluit dat hij naar België zou willen komen om te studeren, moet verzoeker natuurlijk wel steeds een werkelijke en ernstige intentie hebben om hogere studies te doorlopen in België. Verzoeker toont niet aan dat verweerder op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze heeft geoordeeld dat er in zijn geval *“ernstige en objectieve redenen”* zijn om vast te stellen dat het verblijf andere doeleinden dient dan de studies. De Raad kan het alleszins ook niet kennelijk onredelijk of onzorgvuldig achten dat verweerder van verzoeker verwacht dat hij duidelijke en overtuigende antwoorden geeft op vragen inzake zijn studies, aangezien deze het doel van zijn beoogde verblijf in België zijn. Verzoeker slaagt er niet in om met concrete en overtuigende argumenten de motieven van de bestreden beslissing onderuit te halen. Verzoekers ongefundeerde algemene beweringen kunnen de pertinente vaststellingen van verweerder, die steun vinden in de door verzoeker ingevulde vragenlijst die is vevat in het administratief dossier, niet onderuit halen.

Nu verzoeker er niet in slaagt de beoordeling onderuit te halen dat de motivering van de aanvraag en het doel van het verblijf ernstig in vraag moeten worden gesteld en duidelijk sprake is van een omzeiling van de procedure op basis van gezinshereniging, kan hij met zijn uiteenzetting ook niet overtuigen dat zijn belangen op onevenredige wijze worden benadeeld doordat hem een studentenvisum wordt geweigerd. Verzoeker toont niet aan dat enige concrete individuele omstandigheid onterecht niet in rekening werd gebracht.

2.9. Met zijn betoog maakt verzoeker niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze of met miskennis van de geldende wettelijke bepalingen.

2.10. Een schending van de artikelen 61/1/3, § 2, 5° en 61/1/5 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

2.11. Het enig middel, voor zover ontvankelijk, is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS